

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

CANTATE

Ev : Joh 16: 5–15. Text Joh 7: 37-39 Predikan av Åke Malander (ELBK).

Kom Herre Jesus till oss även idag med det levande vattnet till våra törstande själar.

Vår predikotext är hämtad ur Johannes 7 där vi möter Herren Jesus under en lövhyddohögtid. Det gamla förbundet hade sitt ”kyrkoår” med sina olika dagar och högtider noggrant reglerade. Och nu var det lövhyddohögtid i Jerusalem, och naturligtvis överallt där judar bor. Detta är en av de tre stora högtiderna i det gamla förbundet. Den infaller den 15:e i månaden tishri, vilket 2017 blir den 4 oktober.

Här kan det vara på sin plats att vi erinrar oss en väsentlig skillnad mellan då och nu, då vi lever i det nya förbundets tid. Vårt kyrkoår, våra högtider och söndagar är en fri sak; det finns inte en enda rad i Nya Testamentet som skulle binda Kristi kyrka och församling till vissa bestämda tider och dagar. Så var det däremot inte i det gamla förbundet, där var allt som rörde kulten, gudstjänster och högtider, befallt av Herren och reglerat såväl till tid som till innehåll. Vill vi veta hur det skulle firas, så kan vi gå till 3 Moseboken, där finns det mesta som gäller för Israels årliga högtider, det 23 kapitlet handlar helt och hållet om Herrens högtider.

Lövhyddohögtiden, som det således nu handlar om ska föra tankarna till ökentiden, hur Herren under 40 år förde sitt folk genom öknen. I Jerusalem firades den med stor glädje, templet var upplyst med mängder av lampor, man hade processioner där man bar upp vatten från Siloadammen och öste över altaret, ja man öste med fröjd vatten ur frälsningens källor, som det heter hos profeten Jesaja, ur Siloas vatten som flyter så stilla. Denna vattenösning var även påminnelse om hur Herren i öknen, i det torra landet där inget vatten fanns, lät sitt folk få vatten ur klippan, levande vatten strömmade fram. Vatten, levande vatten, frälsningens källor och liknande uttryck hör till Bibelns bildspråk. När Herren har förebräelser mot sitt folk kan det heta: ”De har övergivit mig, källan med det levande vattnet ...”

Denna fest hade ju firats tämligen likadant i århundraden. Men denna gång är det ändå annorlunda, nu under deras stora glädjefest då de med fröjd öser vatten ur frälsningens källor, nu står **Han** mitt ibland dem och talar till dem, **Han** som själv är källan med det levande vattnet, **Han** som är omvittnad av profeterna, ja **Han** som denna och alla andra högtider djupast sett handlar om.

Jesus – den livgivande vattenkällan

HAN GER LIV ÅT VARJE TÖRSTANDE SJÄL SOM KOMMER TILL HONOM

Han står nu alltså där på tempelplatsen mitt ibland sitt avfälliga folk och ropar ut sitt ord. Men det är inte lagens stränga domsord han talar, det har han gjort vid åtskilliga andra tillfällen, men så inte idag. Nu är det istället evangeliets ljuvliga budskap han förkunnar, en inbjudan och ett löfte: ”Om någon törstar, kom då till mig och drick!” Vilka kan tänkas innefattas i denna inbjudan? För ca 20 år sedan kom det på svenska ut en ny översättning av Luthers företal till Bibelns

böcker. Den lilla boken hade fått titeln *Detta löfte gäller alla*. Och så var det sannerligen här, när Jesus ropar ut sin inbjudan finns inte ett ord om några villkor för att få komma och dricka. Ingen enda törstande åhörare behövde hysa minsta ängslan eller tvekan huruvida han eller hon vore välkommen till Jesus för att dricka sig otörstig. Om någon törstar så kom! Men vad menas med törst och att törsta? I bergspredikan talar Jesus om dem ”som hungrar och törstar efter rättfärdighet”. Hungrar och törstar gör man ju efter något man saknar, något man inte själv har. Och se, till sådana vänder sig Herren Jesus här, till alla dessa som har strävat och kämpat för att vinna rättfärdigheten på lagens väg, de som är utmattade och törstiga och med Paulus måste utbrista: ”Jag arma människa! Vem ska frälsa mig från denna dödens kropp?”

Till skillnad från fariseerna så visste Paulus nu svaret på denna smått förtvivlade fråga: ”Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre!” Här vill nu Jesus föra alla törstande till samma jublande klarhet. Och vad det innebär att komma till honom och att dricka av det livgivande vattnet, det förklarar han själv omedelbart, i vers 38. ”Den som tror på mig ...” Att komma till Jesus är bara ett annat uttryck för att tro på Jesus. Det har vi även lärt oss i katekesen, i förklaringen till tredje trosartikeln: ”Jag tror, att jag inte av mitt eget förnuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komma till honom ...” Genom tron är vi hos honom, genom tron får vi var dag dricka ur källan med det levande vattnet. Så vederkvicker han oss och för oss från oro till frid, från gnagande ovisshet till trösterik visshet.

DEN SOM HAR DRUCKIT UR KÄLLAN JESUS BLIR SJÄLV EN KÄLLA MED LEVANDE VATTEN

Guds ord är levande och kraftigt och förmår omskapa människohjärtat, så att den som tror på Jesus Kristus har fått Andens nya liv, och ur hans innersta ska floder av levande vatten strömma fram. Under vattenösningen rann det naturligtvis små strömmar av vatten ner från altaret, men den välsignelse som Jesus utlovar liknas inte vid några små bäckar utan vid hela floder. Och se, när Jesu lärjungar, hans heliga kristna kyrka genom det heliga predikoämbetet går ut i världen och bjuder syndare att komma och dricka, då är det samma livgivande vatten som när Jesus själv räckte fram det. Men detta förmår bara den som själv druckit och dricker ur den livgivande källan. Paulus, Herrens apostel, blev verkligen en salighetens källa för hedningarna, där han under sina resor överallt förkunnade det eviga livets ord, så att det uppstod nya församlingar runt om i det vidsträckta romarriket. Medan han ännu var fariseén Saulus var han knappast någon vederkvickande källa. Den enda tröst han då hade till den törstande var: sträva mer, ta det ännu noggrannare med lagen och med de äldstes stadgar. Dessutom var i sin blindhet en nitisk förföljare av Guds församling. Men Gud utväljer suveränt sina redskap; av nedrivaren blev en uppbyggare.

Vers 39 innehåller det till synes märkliga uttrycket ”ännu var inte Anden”, som det lite korthugget står i originalet. Det betyder givetvis inte att Anden inte fanns till. Anden är, liksom Fadern och Sonen, en evig Gudsperson. Vid skapelsen svävade Guds Ande över vattnet. Anden talade genom profeterna och utan Anden kan ingen tro på Jesus Kristus eller komma till honom. Men den särskilda andeutgjutelsen med Andens nådegåvor, som är en frukt av Jesu fullbordade gärning, av hans död, uppståndelse och himmelsfärd, den hade ju ännu inte ägt rum. Den skedde på Pingstdagen, och alltsedan dess är den Helige Ande med sina nådegåvor verksam i kyrkan. Någon ny Pingst behövs inte, lika lite som någon ny Jul eller någon ny Påsk. Tro inte på de många profeter som talar mycket om anden och om sina uppenbarelser. Talar deras ande verkligen likadant som den Helige Ande? Prova dem! Den Helige Ande har uppenbarat sig en gång för alla – i Ordet, som är Ande och Liv.

Har du kommit till korta inför Guds heliga lag, hungrar och törstar du efter den rättfärdighet som lagen inte kan ge? Ja, längtar du efter andlig fullhet, efter att få stilla din andliga törst? Gå till Kristi Ord, gå till nådens medel, gå till Herrens sköna gudstjänst och drick Livets Vatten i

avlösningen, drick det i predikan och ät och drick salighetens underpant vid Herrens bord. Ty, om någon törstar, så kom till Jesus och drick! *Detta löfte gäller alla.* Det gällde Paulus, trots att han hade förföljt Guds församling, det gällde Sackeus, trots att han var en publikan, det gällde äktenskapsbryterskan, trots hennes uppenbara synd. En annan som också tog emot detta löfte var rövaren på korset. Någon fromhet hade det då inte varit tal om i hans fall och några trons frukter kunde det inte bli, men ännu under hans sista timmar var Kristi ord och löfte lika fritt och villkorslöst som det alltid är. Ännu på långfredagen var det för honom **idag**: idag om du hör hans röst, så förhärda inte ditt hjärta!

Snart 2000 år har förflutit sedan dessa trosvittnens död, sedan deras himmelska födelsedag, men ännu predikar de mäktigt för oss om *nåden allena* och *tron allena*, ja att *detta löfte gäller alla*. Ur deras innersta har flutit strömmar av levande vatten. Amen.